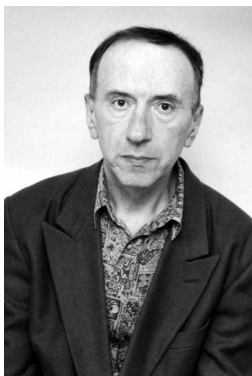

МИЛАН ЈЕЛИЋ

ВАНЦАГЕ

Драмска игра

МИЛАН ЈЕЛИЋ је драмски писац, сценарист, театролог, редитељ на радију и телевизији, филмски режисер.

Дипломирао је на Факултету драмских уметности и Филолошком факултету одсек светска књижевност у Београду.

Најпознатија дела: Филм *Бубашинџер*, позоришна драма *Јелисаветини љубавни јади због молера*, сценарио *Још овај њуџ*, а на радију режија драме *Дући животи краља Освалда* Велимира Лукића и *Кревети за њроје* Милорада Павића.

Милан ЈЕЛИЋ

ВАНЦАГЕ

Драмска игра

ЛИЦА:

ЛЕПОСАВА (Лепа)

БРАТИСЛАВ (Бата)

СРБИСЛАВ (Срба)

Једна клуџа дречаво обојена, одозго висе окачени леџиџири од харџиџе, лиџидерски месеџ и неке зезде.

Срба и Баџа шеџкају исџред клуџе. Примеџе се.

БАТА: Добро јутро.

СРБА: Добро јутро.

БАТА: Имате лепу кравату.

СРБА: Хвала.

БАТА: Молим.

Појављује се џосџоџа Леџосава. Одлази Баџа.

СРБА: Добар дан.

ЛЕПА: Добар дан.

СРБА: Имате лепу кравату.

ЛЕПА: Хвала

СРБА: Молим.

Улази Браџислав – Баџа.

БАТА: Добро вече.

ЛЕПА: Добро вече.

БАТА: Што имате диван шеџир!

ЛЕПА: О, хвала!

СРБА: Добро вече.

БАТА: Добро вече.

СРБА: Имате ли масно џуреџе?

ЛЕПА: Вуреџе?

СРБА: Вуреџе.

БАТА: Баш се сада пече.

ЛЕПА: Добар дан.

СРБА

и БАТА: Добар дан.

ЛЕПА: Имате ли кишобран?

БАТА: Кишобран?

ЛЕПА: Кишобран.

- СРБА: Баш сада је распродан.
- ЛЕПА: Штета, а тек што је престала киша.
- БАТА: Можда вас можемо нечим другим услужити.
- ЛЕПА: Не верујем.
- СРБА: Наша фирма је надалеко чувена, госпођо...
- ЛЕПА: ...Лепосава. Моје име је Лепосава.
- БАТА: О, драга госпођо Лепосава, купите нешто од нас.
- СРБА: Да, чак и на кредит.
- ЛЕПА: Не, никако. Ја плаћам само у готову.
- БАТА: Чујеш ли, Србиславе?
- СРБА: Чујем, Братиславе.
- ЛЕПА: Могла сам се удати за бродовласника.
- БАТА: Флота?
- СРБА: Трговачка морнарица?
- ЛЕПА: Не, чамац на Сави.
- БАТА: И како сте пропустили такву прилику?
- ЛЕПА: Хтео је само девицу.
- СРБА: Цепидлака!
- БАТА: Хтео је девицу???
- ЛЕПА: Да, а ја сам од своје десете године сама пенцетирала своје ципеле.
- БАТА: Но, надам се да не жалите за тим окрутним човеком.
- ЛЕПА: Нипошто, нипошто!
- СРБА: Тако дивна жена ће увек наћи достојног мужа.
- БАТА: Тај окрутни бродовласник нек остане само ружан сан.
- ЛЕПА: Јесте, али ја сам због њега морала целе ноћи да се колмујем.
- СРБА: Осећам да мрзим тог човека.
- БАТА: Сигуран сам да сакупља разгледнице и да их сам себи шаље, из разних места куда пролази.
- ЛЕПА: Господо, гајим наду да ћу се ипак једнога дана удати и са вољеним супругом живота у срећном дану.
- СРБА: Ко шта, а баба о уштипцима.

- БАТА: Баби се снило што јој је мило било.
- ЛЕПА: Имаћемо баштицу са прекрасним цвећем. Невен, шебој, перуника, кукурек. Около ће бити засађено воће. Мушмуле, рибизле, крушке караманке.
- СРБА: Ваш план о будућности је врло привлачан.
- БАТА: Понекад и ја осетим жељу за браком.
- ЛЕПА: Село се пали, бабе се чешљају.
- БАТА: Србиславе, време је за починак.
- СРБА: Лаку ноћ, госпођо...
- ЛЕПА: Лаку ноћ, госпођице.
- БАТА: Лаку ноћ.
- ЛЕПА: Лаку ноћ.
- СРБА: Отпратићу вас до куће.
- ЛЕПА: Не треба, Србиславе.
- БАТА: Ја ћу вас штитити до вашег дома.
- ЛЕПА: Хвала, ви сте тако љубазни али мени је овде пријатно. Идите. Ја ћу спавати на клупи.
- БАТА: (*Тихо*)
Она је луда. Отима нам кревет.
- СРБА: (*Тихо*)
Жртвоваћемо се. Ипак смо центлмени.
- ЛЕПА: Могла сам да се удам...
- БАТА: За бродовласника?
- СРБА: Већ знамо. Даса није имао флоту ни трговачку морнарицу.
- БАТА: Ваш бродовласник се возика чамцем по шипрагу а дивље патке му праве друштво.
- ЛЕПА: Не, онај други је био индустријалац.
- СРБА: Црна металургија?
- БАТА: Текстилна фабрика?
- ЛЕПА: Не, крпио је шерпе и лонце, оправљао кишобране и оштрио ножеве. Посао је цветао суботом и августом, а понекад у зиму и с јесени.
- БАТА: Зашто сте пропустили такву прилику?
- ЛЕПА: Хтео је девицу, а ја сам од своје десете године љуштила кромпире у ђачкој кухињи.

- СРБА: Ви сте храбри и није вам жао што вас индустријалац није извео пред олтар.
- ЛЕПА: Србиславе, искалила сам се у борби која се зове живот. Ја сам сабља димискија, нисам заплакала ни кад ме крпач лонаца и шерпи напустио. Признајем, мрзела сам га. Побегла је пред сам дан венчања а ја сам се једна целе ноћи колмовила.
- БАТА: О, каквог садисте!
- СРБА: О, каквог мазохисте!
- ЛЕПА: Није то ништа. Шта бисте тек рекли да вам испричам о свим мојим удварачима, просиоцима, вереницима...
- БАТА: Нипошто, нипошто...
- ЛЕПА: Драги, Братиславе, помозите ми. Уз вашу подршку опоравићу се душевних поремећаја и телесних недостатака.
- СРБА: Морам вам признати, Лепосава.
- БАТА: И ја, Лепосава.
- ЛЕПА: Испричајте, поверите се.
- СРБА: Заљубљен сам у вас.
- БАТА: Ја вас волим.
- ЛЕПА: Обојица сте ми драги.
- СРБА: Обожавам вас.
- БАТА: Заљубљен сам у ваше очи.
- ЛЕПА: Оно све што знате о мени то је тако мало. Спавајмо.
- СРБА: Мислите утроје??
- ЛЕПА: Не, свако за себе. Преспавајте ову ноћ, сутра ујутру добро промислите и не брзајте.

Затимњење.

Кад се свејло ујали види се: Лепосава спава на клуци а Србислав и Брајислав шејкају.

- БАТА: Добро јутро.
- СРБА: Добро јутро.
- БАТА: Имате лепе пертле.
- СРБА: О, хвала.
- БАТА: Ништа, ништа и други пут.
- СРБА: Добро вече.

- БАТА: Добро вече.
- СРБА: Где сте набавили тако дивне учкуре?
- БАТА: О, хвала.
- СРБА: Ништа, ништа и трећи пут.
- ЛЕПА: Добар дан.
- СРБА
и БАТА: Добар дан.
- ЛЕПА: Имате ли громобран?
- СРБА: Громобран?
- БАТА: Громобран?
- ЛЕПА: Громобран.
- СРБА: Баш сада је омуњан.
- ЛЕПА: Молим?
- СРБА: Кажем, мало пре је ударила муња. Громобран је омуњан.
- ЛЕПА: Молим.
- БАТА: Опалим те... муњом.
- ЛЕПА: Простаци, ванцаге.
- БАТА: С ким си онакав си.
- ЛЕПА: Марш, марш, марш.
- СРБА: Госпођо, ви имате покварену машту.
- ЛЕПА: Добро вече.
- БАТА: Добро вече.
- ЛЕПА: Имате ли цвеће?
- СРБА: Цвеће?
- ЛЕПА: Цвеће.
- БАТА: Баш се сада пече.
- ЛЕПА: Незналице, битанге. Ћуреће се пече, а цвеће се креће.
- СРБА: Молим?
- ЛЕПА: Опалим те... цвећем.
- СРБА: Простакуша.
- БАТА: Пусту, лорфа.
- ЛЕПА: Ви мислите да сам лака женска?
- СРБА: По тежини не бисмо рекли.

- ЛЕПА: А да сам се удала за плантажера?
- БАТА: Гаји какао?
- СРБА: Шећерну репу?
- ЛЕПА: Не, он је имао саксију са мушкатлом и лонац са першуном.
- БАТА: Госпођо, нећу више да чујем о вашим промашајима у животу. Моје срце је меко и може се заплакати. Где сте видели да прави мушкарац плаче.
- ЛЕПА: Да, да, била сам досадила са својим поверавањима људима које чак и не познајем, који су можда и разбојници.
- СРБА: Зар тако о нама, Србиславу и Братиславу, двојици старих другара, који су вам клупу уступили?
- ЛЕПА: За ноћење хвала.
- БАТА: Наша љубазност је позната у свету и околини.
- ЛЕПА: Ви сте хотелијер?
- СРБА: Да, има клупу у парку.
- ЛЕПА: Туризам је исплатив. Благо вама.
- БАТА: Госпођо, усамљен сам.
- ЛЕПА: Сви се у животу злопамтимо. Ретко коме цветају руже, сем можда мушкатле и покоји першун.
- БАТА: Усамљеност убија. Душа је празна и црв досаде нагриза.
- ЛЕПА: Не причајте ми о црвима, знам све. Јела сам неке трешње, а после су ми рекли да је било пола киле црва у њима. Ништа, рекли су, јела си месо бесплатно.
- БАТА: Грозне ствари.
- СРБА: Хоћете ли, драга, да вас учланим у војску спаса?
- ЛЕПА: Не могу. Већ сам члан ватрогасног друштва.
- БАТА: Мене су прогласили почасним секретаром антиалкохолчара.
- СРБА: Ја сам члан удружења дијабетичара.
- ЛЕПА: Ако је тако, онда ћу вам набројати где сам све учлањена.
- БАТА: Кажите нам само пет.
- ЛЕПА: У реду. Али зашто тако мало? Пет?
- СРБА: Братислав је сујеван.

- ЛЕПА: Добро, госпођо, имам чланске карте: лига за бригу о напуштеним мачкама, друштва за заштиту шумских ј-агода, удружења радозналих, секције против употребе салицила у припремању туршије, легије усамљених...
- БАТА: Трла баба лан, да јој прође дан.
- ЛЕПА: Но, поред свега живот је сан.
- СРБА: Остави љубав и страсти на длан.
- БАТА: А изнад свега, живот је слан.
- ЛЕПА: Извините, али се не слажем.
- БАТА: Зашто?
- ЛЕПА: Па то – живот је слан.
- СРБА: Како ви то нама противречите, госпођо?
- ЛЕПА: До малопре нисам хтела да ставим примедбу али овако изживцирана морам. Нисам госпођа, већ госпођица.
- БАТА: Гле, свашта.
- ЛЕПА: Разумете? Госпођица, мадроазел или како вам драго.
- СРБА: Разумем, госпођице капларе!
- ЛЕПА: Испољавам своје неслагање да је живот слан. Море је слано.
- БАТА: Откуда знате?
- СРБА: Јесте ли га пили?
- ЛЕПА: Живот може да буде само горак.
- БАТА: Сестро, не замарај нас предавањима. Никад нисам волео школу и кратковиде учитељице.
- ЛЕПА: Ови хоће да ме бију. У помоћ! Уједињене нације!
- СРБА: Није истина, ми смо мали скромни трговци.
- БАТА: Ни мрава не бисмо згазили.
- ЛЕПА: А мене би?
- СРБА: Ви нисте мрав.
- ЛЕПА: Помоћ! Манијаци ме даве. Осећам да губим дах. Дајте ми парче хартије за тестамент.
- БАТА: Шта имате да оставите наследницима?
- ЛЕПА: Две олињале мачке, збирку лептира и дресиране буве које певају у хору.

- СРБА: Штета што немате акваријум.
- БАТА: Да имате крила од крокодила, пријавио бих се за вашег јединог наследника.
- ЛЕПА: Мислим да је сасвим довољно ово што остављам.
- СРБА: Две олињале мачке, збирку лептира и дресиране буве?
- ЛЕПА: Упомоћ! Ја сам у рукама психопата.
- БАТА: Госпођо, вама је потребан заштитник.
- ЛЕПА: Да, брзо.
- СРБА: И ја се стављам у вашу службу.
- ЛЕПА: Немам намеру никога да запослим.
- БАТА: Ви сте врло школована особа.
- ЛЕПА: Да, завршила сам гробарску школу.
- СРБА: Претпостављао сам да сте ви образована и учена жена.
- ЛЕПА: Но, нисам могла наћи запослење. Потуцала сам се по свету, од места до места, од гробља до гробља.
- БАТА: Зар су вас свуда одбијали?
- ЛЕПА: Говорили су да је све попуњено.
- БАТА: Да ли стварно постоје караконцуле?
- ЛЕПА: Видела сам их својим очима. Караконцулина освета је грозна. Сећам се како је јасила једног чичу преко потока, терала га у трње и блато до колена. Кад су запевали певци, караконцула се сакрила у своју јазбину и човека су нашли сулудог у купушишту.
- СРБА: Зар још нико није узјачао те караконцуле?
- ЛЕПА: Колико знам није.
- БАТА: Боже, ја се бојим.
- ЛЕПА: Пих, мушкарци.
- СРБА: Бежимо, могу да наиђу.
- БАТА: Спасевај се ко може.
- ЛЕПА: Кукавице!
- Брајислав и Србислав њобеђну и сакрију се иза жбуна.*
- СРБА: Лепосава, молим те, не помињи више та чудовишта од караконцула.
- БАТА: Луткице, да ли радо уцртаваш трепавице на доњи капак?

- ЛЕПА: Да, ја их редовито уцртавам цртавам ртавам тавам авам вам ам м на доњи капак.
- БАТА: Твоје омиљене ципеле?
- ЛЕПА: Ципелице на шнир, ја сам мали вампир, ампир, мпир, пир, ир, р.
- СРБА: Подносиш ли чарапе?
- ЛЕПА: У снажним бојама, ојама, јама, ама, ма, а.
- БАТА: Твој руж за усне?
- ЛЕПА: Светлоружичаст.
- СРБА: Шта радије облачите – хаљину или панталоне?
- ЛЕПА: Сукњицу од веза, ја сам мала принцеза.
- БАТА: Ринцеза, инцеза, нцеза, цеза, еза, за, а. Како се облачиш за вечерњу посету.
- ЛЕПА: Лежерно али изазивачки.
- СРБА: Јесте ли прележали мале богиње?
- ЛЕПА: Не, већ амок.
- БАТА: Које молим?
- ЛЕПА: Амок.
- СРБА: Шта?
- ЛЕПА: А м о к.
- БАТА: Шта је то?
- СРБА: Ајмок?...
- ЛЕПА: Амок је љубавно лудило код малајских народа. Одликује се психичком пренадраженошћу и преосетљивошћу повезаном са љубомором. Особе у „амок-стању“ јуре улицама са оружјем и насумице убијају случајне пролазнике.
- СРБА: Судаћи по вашем познавању љубавних ствари ваша прошлост је необично бурна. Завидим вам.
- БАТА: Јесте ли боловали од љубавног лудила?
- Брајислав и Србислав излазе из жбуна.*
- ЛЕПА: И још од много чега другог. Но, дечки, то није за причу.
- СРБА: Имам једно питање. Смем ли?
- ЛЕПА: Изволите.
- БАТА: Шприцер са содом.

СРБА: Дупли виски.

ЛЕПА: Ко плаћа? Да наручим и ја.

БАТА: Кад је муфте, навали на ђуфте.

СРБА: Шалу на страну. Како сте се излечили од амока?

ЛЕПА: Није важно.

БАТА: То је заправо од пресудне важности.

ЛЕПА: Излечила ме једна караконџула.

БАТА: Јао.

Брајислав и Србислав беже у жбун.

ЛЕПА: Нису оне тако лоше као што мислите.

БАТА: Доста о караконџулама.

СРБА: Кажите коју реч о палачинкама.

БАТА: Или шненоклама.

СРБА: Или уштипцима, пијаним тортама...

БАТА: Кестен пиреу, житу са шлагом.

Обојица излазе из жбуна занесени љичом о јелу.

СРБА: Салчићима, гурабијама, крофнама.

ЛЕПА: Много сте дрчни.

БАТА: Или о сармама, ђувечу, пребранцу...

СРБА: Папазјанији, мучкалици, кајгани.

ЛЕПА: Шта сте навалили ко мутави на телефон.

БАТА: Ви нисте наша гувернанта нити дадиља.

СРБА: Најбоље ће бити да платите ваш рачун и да се покупите са овога места.

ЛЕПА: Како? Шта?

БАТА: Ноћили сте, тако рећи спавали у нашем хотелу, па је ред да измирите своје рачуне.

ЛЕПА: Гле, наивчине, да вам платим за спавање у прометној соби, без купатила, клозета и бидеа. Целе ноћи су ме уједали комарци и комарице.

СРБА: Али сте зато имали свеж зрак.

БАТА: И собу са погледом на море.

ЛЕПА: Какав је то хотел кад се ни доручак не сервира у кревету.

- СРБА: Не закерајте, госпођо.
- ЛЕПА: Пардон, госпођица сам.
- БАТА: Саветујемо вам да платите или ћемо позвати жандаре.
- ЛЕПА: Такве претње ме уопште ни делимично не плаше.
- СРБА: Братиславе, пиши рачун.
- БАТА: Одмах, газда. Само да пронађем писаћи прибор.
- СРБА: Пиши у мислима.
- БАТА: У реду, пишем.
- ЛЕПА: Схватите људи, ви сте ме сами позвали да спавам. Као поштени грађанин, ја сам прихватила ваше љубазно и поштено гостопримство. Сада као неке цицијаре тражите да платим. Платићу вам у мислима, ако је толико неопходно.
- БАТА: Овде ће суд да ради.
- СРБА: Тераћемо вас до кумине куће.
- БАТА: Тераћемо вас до највиших органа.
- ЛЕПА: Безобразниче, знам шта сте мислили.
- СРБА: Молим.
- ЛЕПА: Мислили сте на полне органе.
- БАТА: Не лупај, жено. Мој пријатељ је врло пристојан и васпитан и то не би у сну помислио.
- СРБА: Сматрате да сам непристојан?
- ЛЕПА: Да, и тражићу заштиту.
- БАТА: Стављам се у вашу службу, Доротео.
- ЛЕПА: Најпре немам намеру да отворим радно место, затим моје име је Лепосава.
- СРБА: Бранићу вас.
- ЛЕПА: Од себе??
- СРБА: Чак и од себе самога. Понекад је човек сопствени непријатељ.
- ЛЕПА: Пустите ме на миру. Ја имам свој унутарњи мир.
- БАТА: Добро, Србиславе, идемо. Спакуј се и крећи. Чекам те код пиљарнице.

- ЛЕПА: Тренутак, ви не знате да је млади војвода Ришеље после неколико љубавних авантура обновио, улето 1719. године, везу са госпођицом од Валоа, најмлађом ћерком француског регента војводе Филипа Орлеанског. У то време регент је тражио за њу мужа и избор је пао на сина војводе од Савоје, тада краља Сицилије и будућег краља Сардиније. Али, преко савојских шпијуна у Паризу се сазнало за љубавну идилу госпођице од Валоа и војводе Ришељеа, па је веридба покварена.
- СРБА: Не плаши мечку решетом.
- БАТА: Добро, Србиславе, спакуј се. Чекам те код пиљарнице.
- ЛЕПА: Али преко савојских шпијуна у Паризу, сазнало се за љубав госпођице од Валоа и војводе Ришељеа.
- СРБА: Па је веридба покварена.
- ЛЕПА: Да, а откуда знате?
- СРБА: Одувек ме је привлачила историја.
- БАТА: Добро, чекам те код вуновлачаре.
- ЛЕПА: Некада сам живела као богиња. Имала сам путујуће луткарско позориште. Путовали смо од села до села, од града до града ређе, али најчешће од куће до куће. Лутке немају срце али имају душу. А ми смо били њихова душа. Ми глумци.
- БАТА: Предлажем да оснујемо луткарско позориште.
- ЛЕПА: Ја ћу да будем управник.
- СРБА: Зашто не бих био ја?
- ЛЕПА: Ти немаш искуство.
- БАТА: Тачно, ти немаш искуство. Онда ћу бити ја.
- ЛЕПА: Ја сам већ радила те ствари, према томе природно је да изаберемо мене.
- СРБА: Најбоље ће бити да доведемо некога са стране, да не бисмо стварали злу крв између нас.
- БАТА: После ћемо расписати аудицију за лутке.
- СРБА: Ја волим оне што кажу „мама“.
- ЛЕПА: Глупаци, изаберите мене, све знам.
- БАТА: Гледајте своја посла, млада дамо.

- СРБА: Предлажем Софронија за управника путујуће луткарске дружине.
- ЛЕПА: Какве су му квалификације?
- БАТА: Његова ћерка има три лутке, а син му кува кафу на утакмицама.
- ЛЕПА: Кад би му тетка имала бркове, ја бих га оберучке примила.
- БАТА: Онда, молим мир. Ја предлажем Милета жутог.
- ЛЕПА: Како он стоји са школом.
- СРБА: Изврсно. Прозори његовог стана гледају у једну учионицу основне школе.
- ЛЕПА: А шта ако ти људи неће да буду кандидати.
- БАТА: Није важно. Ми хоћемо.
- СРБА: Гарантујем за Софронија. Он све хоће.
- ЛЕПА: У реду. Замерам вам што нисам постала главна у дружини али ћу вам опростити јер имам широко срце и лошу меморију. Све људске пакости и понижења заборавим. Но, хајде да спремимо први скеч. Играћемо комад „Жена купује папагаја који говори стране језике“.
- БАТА: Слажемо се. Дакле, средовечна жена улази у продавницу животиња.
- ЛЕПА: „Желим да купим папагаја који говори два језика.“
- СРБА: Изволите, милостива, овај говори немачки и енглески. Кад га повучете за десну ногу, говори немачки, а кад га повучете за леву ногу, говори енглески.
- ЛЕПА: А шта ако га повучем за обе ноге одједном?
- БАТА: Само пробај, лутко, изменићу ти лични опис.
- СРБА: Божанствене. А сада онај скеч „Мали Ђокица анкетира маму како је рођен.“
- БАТА: Како сам ја рођен, мама?
- ЛЕПА: Донела те рода.
- БАТА: А тата?
- ЛЕПА: Нашли су га у главици купуса.
- БАТА: А деда?
- ЛЕПА: И он је нађен у купусу.
- БАТА: Прадеда?

- ЛЕПА: Њега је донела рода.
- БАТА: Из анкете коју сам данас водио испада да у мојој породици за последње четири генерације није било ниједног нормалног порођаја.
- ЛЕПА: Овако безоразне комаде не смемо давати на селу.
- БАТА: Драга Лепосава, ја морам прећи на ствар. Ево, суздржавам се годинама да вам признам неке ствари које не смем ни себи. Но, сада је изгледа тренутак да се изнесу све тајне које срца скривају. Оппростите за овакву дрскост и отвореност али моје породично васпитање усмерило ме је да играм поштену игру. Према томе, ово што вам говорим јесте као глас који долази право из срца.
- ЛЕПА: Зима ми је.
- СРБА: Пролеће ми је.
- ЛЕПА: Јесен ми је.
- БАТА: Према томе, оно што вам говорим, драга моја Лепосава, јесте глас који извире из моје душе. Приметио сам брже откуцаје свога сентименталног срца онда када сам вас први пут приметио у овом парку.
- ЛЕПА: Тренутак. Свирате ли хармонику?
- СРБА: Ко?
- ЛЕПА: Он.
- БАТА: Ја уопште не свирам хармонику. Уствари... Некада сам свирао на хармоници, а сада само понекад свирам хармонику.
- ЛЕПА: Драги младићу, удварате ми се, а не знате да сам била асистенткиња фокe.
- БАТА: Не мари, ви сте изабраница мога срца. Дуго се уздржавам да вам саспем истину у очи али признајем – волим вас.
- СРБА: Зима ми је.
- ЛЕПА: Топло ми је.
- СРБА: Шта?
- ЛЕПА: Морам бити искрена да ми удварања, а уосталом и сва могућа ласкања невероватно пријају. Осећам се јака па макар била свесна да су изречени комплименти обична лаж.

- БАТА: Хвала, моја краљице, могу да наставим са својим љубавним рефератом.
- ЛЕПА: Само храбро.
- СРБА: Потребан ми је свирач клавира који би свирао на тродневној свадби.
- БАТА: Ја уопште не свирам клавир. Уствари... Некад сам свирао клавир али сад само понекад свирам на клавиру.
- ЛЕПА: Мојој сујети женској потребни су изливи нежности.
- БАТА: Краљице моја, сву своју исконску снагу ставићу под власт твоје жеље.
- ЛЕПА: Хвала витеже, Ванцаго!
- БАТА: О, твоја лепота опсењује људе и помрачује им светле стране ума. Они постају похотни и узнемирује их твоја путеност. Овог трена моја су чула надражена твојом близином и сав треперим неком, за мене досад непознатом, грозницом. Краљице моја, не црвените јер ово што осећам спрам вас није само телесна привлачност већ има и дубље корене.
- ЛЕПА: Но, да их чујемо.
- БАТА: Напросто сам збуњен упадицом овом вашом. Ваша реч ми ток мисли поремети.
- СРБА: Лепосава, морам вам нешто рећи!
- ЛЕПА: Ви, скитнице, оставите ме на миру. Витез један на коленима преда мном орошен знојем, хоће да ме освоји својом племенитом љубављу.
- СРБА: Знам све о теби, женска ванцаго.
- ЛЕПА: Не стидим се ничега из своје светле будућности.
- СРБА: Ти си била асистенткиња фоке. Бацала си шарену лопту и бајате рибе фоки.
- БАТА: Шта је ту ружно у целој ствари. Бар је било на свежем ваздуху.
- СРБА: Ти ћути, балавче, ишчупаћу ти леву ногу.
- БАТА: А ја ћу теби одгрести десну руку.
- ЛЕПА: Побијте се због мене. О, дивоте! Не волим насиље али ако се момци кокају због мене годиће ми. Полудећу. Због мене!

СРБА: Па нисмо ми ударени мокром чарапом да се бијемо због једне ружне уседелице. Личите на моју тетку која је била члан добровољног ватрогасног друштва. Била је врло вредна на свом послу као ватрогасац са четом мушкараца. Не, грбава Дара је посумњала у њу јер је у селу сваке ноћи горела нека кућа или стаја. Ухватили су је око поноћи како подмеће ватру и то у свом амбару. Била је пироман али је са задовољством гасила „своје“ пожаре.

БАТА: Драга моја, ви сте у мом срцу упалили ватру и она букти као пожар. Будите добри па као ватрогасац угасите тај пламен.

ЛЕПА: Никако. Зар једна ружна тетка да вам учествује у гашењу.

БАТА: Зар ви слушате овог ниткова.

Баџа јурне на Србислава.

БАТА: Убићу га.

ЛЕПА: Не волим убиства. Само га отерајте.

СРБА: Мене?

ЛЕПА: Кога другог? Ви нам кварите просек и расположење.

БАТА: Избацићу га.

СРБА: Али стари друже, зар због једне жене?

БАТА: (*Шајухе*)

Ко зна шта је. Него иди па се после врати као неко други.

ЛЕПА: Зар још није отишао.

БАТА: Ускоро ће.

Баџа изгуби Србу са сцене.

ЛЕПА: Дивим се твојој храбрости.

БАТА: Ја твојој лепоти.

ЛЕПА: О, зар једна тетка ватрогасац може да буде лепа???

БАТА: Удајте се за мене!

ЛЕПА: Шта?

БАТА: Уђите са мном у брачну заједницу.

ЛЕПА: Како?

БАТА: Сјединимо се душом и телом.

ЛЕПА: Немам ни ванчаницу.

БАТА: Врло важно.

ЛЕПА: А ко ће нас венчати? Треба наћи свештеника.

Улази Србислав.

БАТА: Ми о вуку, а поп на врата.

СРБА: Добар дан.

ЛЕПА: И теби оче.

СРБА: Откуд ја теби отац? Може ли ћерка бити старија од оца.

БАТА: Може ако је отац рођен двадесетдеветог фебруара па му је рођендан сваке четврте то јест преступне године.

ЛЕПА: Ко је овај човек?

БАТА: Свештеник.

СРБА: Очигледно се ради о некој забуни.

БАТА: Забуни? Ни говора. Ради се о венчању.

ЛЕПА: Господин хоће да се ожени.

СРБА: Са мнош?

ЛЕПА: Не, већ са мнош.

БАТА: *(Шајуће)*

Буди паметан, дечко. Видиш да те није познала већ мисли да си свештеник. Обави ово венчање.

СРБА: Не знам чак ни молитву.

БАТА: Измисли нешто.

СРБА: Посумњача. Учила је гробарску школу и биће да зна сва јеванђеља. Ту јој не можемо подвалити.

БАТА: Их, учила па заборавила. Видиш да је сенилна.

СРБА: Молитве се не заборављају. Једном уђу у главу и не можеш их избацити.

ЛЕПА: Хеј, вас двојица. Шта се домућавате?

БАТА: Ништа, драга, говоримо о мојој крштеници.

ЛЕПА: А шта ја дреждим?

БАТА: Одмах, мила, скоро смо завршили.

СРБА: Венчаћу вас без молитве.

БАТА: У реду.

СРБА: Дакле, имам ту част да вас привенчам. Изненадили сте ме брзином ваших одлука и љубављу. Имате још времена да се предомислите.

- БАТА: Ни говора.
- ЛЕПА: Најзад и ја да се удам за хотелијера. Овај чак и не пита да ли сам невина. Уосталом у ово доба пластичне операције и од дроље праве девице.
- СРБА: Дакле, госпјице Лепосава, да ли узимате господина Братислава за мужа?
- ЛЕПА: Ако кажем „да“, удаћу се за човека кога довољно не познајем, а ако кажем „не“ наставићу са лутањем по свету као бела по пазару.
- СРБА: Но, чекам ваш цењени одговор. Морам вам скренути пажњу да је за пуноважан брак неопходно „да“ од оба партнера.
- ЛЕПА: Да.
- СРБА: Прешли смо пола пута до оснивања брачне заједнице.
- ЛЕПА: *(Више за себе)*
Сад би ме скроз урнисао када би рекао „не“.
- СРБА: Дакле, господине Братиславе да ли узимате госпођицу Лепосаву за жену?
- БАТА: Шта?
(Суманутио)
Црвени облаци... Коњи који лете, док птице галопирају.
- ЛЕПА: Драги, зар ти је зло?
- СРБА: Братиславе, кажи „да“ и готово. Већ ме мрзи да изигравам свештеника.
- БАТА: Коњи лете кроз наранџасте облаци.
- ЛЕПА: Зовите лекара, умире. Душо, кажи „да“ па после умири ако хоћеш.
- СРБА: Јел па да добијеш пензију.
- ЛЕПА: Нисам на то ни помислила.
- Баиџа се баџи на поод и луџа ногама и рукама. Фркће.*
- СРБА: Јеси. Знам те. Све су жене исте.
- ЛЕПА: Гле, бела пена му бије из устију.
- СРБА: Од превеликог узбуђења.
- ЛЕПА: Није брак за свакога. Каква је то болест?
- СРБА: Болест? Ха, ха, ха... Епилепсија, госпођице.

- ЛЕПА: Шта, шта???
- СРБА: Падавица.
- ЛЕПА: Благо њему.
- СРБА: Ма шта вам пада на памет.
- ЛЕПА: Јесте, благо њему. Он бар нешто доживљава. Пада, грчи се, пена му избија на уста. Код мене је све монотono.
- СРБА: Претпостављам да вам је жао због овог случаја.
- ЛЕПА: Мислите за овај напад епилепсије приликом церемоније венчања.
- СРБА: Да, баш то.
- ЛЕПА: Било је забавно. Али како да га осветимо.
- СРБА: Забијањем ексера у нокте ногу.
- ЛЕПА: То ће га убити.
- СРБА: Док Братислав доле у грчу лежи, морам вам саопштити истину.
- ЛЕПА: Горим од нестрпљења да чујем.
- СРБА: Братислав ми је пријатељ али не могу лагати свет, зар не?
- ЛЕПА: Свакако. Наставите.
- СРБА: Братислав се претвара у жену.
- ЛЕПА: Молим.
- СРБА: Братислав ће постати жена.
- ЛЕПА: О, господе!
- СРБА: Најпре је осетио потребу и неке подстицаје, а даље су хормони учинили.
- ЛЕПА: Замислите да смо се венчали.
- СРБА: Имали сте срећу-због његове падавице смо прекинули са венчањем. Кад се веома узбуди, хвата га и стровали се на под, сав у пени.
- ЛЕПА: Беши ме то што брак није пуноважан.
- СРБА: Добро је. Венчао бих две жене.
- ЛЕПА: Пошто овај доле нема намеру да устаје донесите чекић и ексере да га осветимо.
- СРБА: Ево идем одмах.

Срба излази са сцене.

ЛЕПА: Две жене.

Баиџа усџаје са џода и џиресе џрашину са одела.

БАТА: Био сам на берби трешања.

ЛЕПА: Благо вама. Падавица вас ухвати и нешто доживите.

БАТА: Где је Србислав?

ЛЕПА: Нисам биро за обавештење да бих све знала. Брак који сте ми понудили и пришли са мном олтару, доведен је у питање.

БАТА: Зар због бербе трешања?

ЛЕПА: Постоје неке ствари које ми нисте рекли, а које су превише значајне за једног мушкарца и једну жену. Брак није неозбиљна ствар као што сте ви мислили. Није довољно пред матичарем рећи „да“ и ступити у брачну везу.

БАТА: Зашто ми говорите о тим стварима.

ЛЕПА: Послужили сте се подвалом.

БАТА: Како забога?

ЛЕПА: Мислите да не знам ко сте?!!

БАТА: То уопште узев није важно, ако се двоје воле и верују једно другоме.

ЛЕПА: Овај брак је био због компромиса.

БАТА: Не морате све знати о мени.

ЛЕПА: Твоја трагедија је што знам.

БАТА: *(Уилашено)*

Знате нешто о крађи жутог шећера?

ЛЕПА: Не.

(Смеје се задовољно као вешиџица)

БАТА: О убиству жалосне врбе?

ЛЕПА: Не.

(Смеје се)

БАТА: О свађи са руском сиротицом.

ЛЕПА: Ви сте жена.

БАТА: Шта?

ЛЕПА: Срећом да сам све сазнала.

БАТА: Ко вам рече?

ЛЕПА: Зашто да кријем. Свештеник што нас је венчавао.

- БАТА: Србислав. Ђубре.
- ЛЕПА: Било ко да је учинио је поштену работу. Боље то него да ми западнемо у грех.
- БАТА: Зар је грех кад се људи искрено воле?
- ЛЕПА: Опростите али ја вас никад нисам волела.
- БАТА: И нећете се удати за мене?
- ЛЕПА: Рекла сам „да“ али ви нисте и сад брак не важи. Кад сам сазнала да сте жена, охладила сам се. Значи у питању је ваш недостатак потребног пола.
- БАТА: Све што је рекао Србислав баците пола у воду. Ја се тек претварам у...
- ЛЕПА: Довиђења.
- БАТА: Схвати, Лепосава, ја се тек претварам у жену.
- ЛЕПА: Ви ме просто терате на лезбијство.
- БАТА: Али још имам особине мушкарца.
- ЛЕПА: Ваши хормони ће вас начинити женом за врло кратко време. А после...
- БАТА: Србиславе, највећа ванцаго на свету.
- ЛЕПА: Удаћу се за Србислава.
- БАТА: Не чините глупости.
- ЛЕПА: Ако се не удам, обесићу се. Висила бих као крпа.
- БАТА: О Себастијану би вредело озбиљно попричати.
- ЛЕПА: Није ли и он фелеричан.
- БАТА: Незгодно је као друг да га одам али он није комплетни мушкарац.
- ЛЕПА: У ком смислу?
- БАТА: Смешно је али истинито.
- ЛЕПА: Море, да се и он не претвара у женску?
- БАТА: Не, он је жена која се претвара у мушкарца.
- ЛЕПА: *(Језиво крикне)*
Да бог да вас караконцуле узјახале, мушке жене!
- БАТА: Лепосава.

ЛЕПА: Бежи, жено, растргнућу те.
(*Инфантилно*)
Хтео је девицу а ја сам се од своје десете године санкала на триви.

БАТА: Србиславе, дођи овамо. Плашим се да је она полудела.
Улази Србислав.

СРБА: Гле, она се тресе као у грозници и мумла нешто.

БАТА: Човек би рекао да је побеснела.

СРБА: Због чега напад доби?

БАТА: Рекао сам јој да смо у ствари ти и ја полутке.

СРБА: Полутке?

БАТА: Мислим пола човек, пола жена.

СРБА: Значи зна и за мене.

БАТА: Ти си офирао мене, ја тебе.

СРБА: Од тога је поблесавила, још ћемо пред судом одговарати.

ЛЕПА: Караконцула је јахала бркатог чичу преко кукуруза. Врео дах је излазио из њених уста као ватра. Њене стопе пржиле су траву.

Лейосава хода четворonoшке.

БАТА: Полудела је. Може нас ујести, па да се заразимо беснилом.
Србиславе, донеси каиш и корпу за нашег пса.

СРБА: Одмах господине.

Баџа милује Лейосаву.

БАТА: Ти си пас. Шта си ти?

ЛЕПА: Ав, ав, ти си пас.

БАТА: Ма не будало, ти си пас.

ЛЕПА: Ма не будало, ти си пас.

БАТА: Пази шта причаш, керушо Батине ћеш добити.

ЛЕПА: Пробај, ја ћу тебе изгрести. Ав, ав...

Улази Србислав.

СРБА: Каиша нигде.

БАТА: Могао си неки ланац да пронађеш.

- СРБА: Нисм могао. Ми смо сиромашни.
- БАТА: Имамо бар неки конопац.
- СРБА: Сачували смо два.
- БАТА: Донеси да вежемо Лепосаву и изведемо у шетњу.
- СРБА: Ти конопци су само за одређену сврху: да се ми обесимо. Ти и ја. Тако смо одлучили и заклели се.
- БАТА: Чиме онда да је вежем?
- СРБА: Пусти је. Чиме бисмо је хранили кад смо сиромашни.
- БАТА: Сиромашни али лепи.
- СРБА: Лепосава, иди. Лутај по свету. Као глува кучка.
- ЛЕПА: Ав, ав...
- СРБА: Смири се, жено. Попиј валеријану и дођи к свести.
- ЛЕПА: Мијау, мијау...
- БАТА: Како? Сад си мачка...
- ЛЕПА: Ја сам пас са тешком говорном маном.
- СРБА: Јесте ли ви дресирани пас?
- ЛЕПА: Нисам, госпођо.
- СРБА: Шта рече, ниткове?
- ЛЕПА: Зар ниси госпођа?
- БАТА: Да сам на твом месту, ишутирао бих је.
- ЛЕПА: Ђути ти, мушка жено!
- БАТА: Охо, пас вређа нас.
- ЛЕПА: Какав пас, ја сам ја.
- СРБА: Ко сте ви?
- БАТА: Шта сте ви?
- ЛЕПА: Ја сам Лепосава.
- СРБА: А презиме.
- ЛЕПА: И пре и после зиме – Лепосава.
- БАТА: Значи оно са псом је било шала.
- ЛЕПА: Да, све је била шала. Презивам се Бромогрегоријантес.

- СРБА: Стравично дугачко презиме.
- ЛЕПА: Да ли вам ово Бромогрегорињатес говори нешто?
- БАТА: Мени ништа не говори.
- СРБА: Ни мени.
- ЛЕПА: Присетите се мало, јунаци моји.
- БАТА: Бромогрегоријантес?
- СРБА: Да нисте ви?
- ЛЕПА: Јесам.
- БАТА: Није ваљда?
- ЛЕПА: Баш тако и никако друкчије.
- СРБА: Какво изненађење!
- ЛЕПА: Били сте потпуно заборавили на мене.
- БАТА: Стидимо се због тога.
- СРБА: Мислили смо да ћеш касније доћи.
- ЛЕПА: Све има своје време.
- БАТА: Пустите нас још мало.
- ЛЕПА: Не држите реч. Прошли пут сте ми побегли.
- СРБА: Дозволи нам да продужимо са животарењем.
- ЛЕПА: Готово је. Донесите оне конопце.
- БАТА: Зар тако.
- ЛЕПА: Тако.
- СРБА: И није те жао за овако поштене и лепе људе?
- ЛЕПА: Није.
- БАТА: Била ми је сумњива још од гробарске школе.
- СРБА: И мени.
- БАТА: Али се променила на боље.
- СРБА: Пролепшала се.
- ЛЕПА: Хвала вам.
- СРБА: Зашто да умремо? Удружи се са нама па да лутамо светом.
- БАТА: Планетом.

СРБА: Ракетом.

БАТА: Кркетом.

СРБА: Пакетом.

БАТА: Буди трећа ванцага.

ЛЕПА: Хајде, крећете са мном.

БАТА: Али ја се плашим.

СРБА: Не бој се то ти је као на дочеку нове године. У поноћ нестане светло.

БАТА: И после се поново упали?

СРБА: И после се не упали.

Светло се нагло ꙗси.